

ШТА ЈЕ ПЈЕСНИК ХТИО РЕЋИ

Пјесме и приче из дјетињства,
још су у сјећању.
Стихови шароликих мотива
и васпитна проза,
бијаху обавезна лектира.
Прочитано и напамет научено,
памтимо до данашњег дана.
Све је још ту –
на врху језика.
Шта је пјесник хтио рећи,
откривали су нам учитељи,
хигијеничари револуције,
као Божију тајну.
Пјесници одувијек пишу,
револуције се распламте и угасе,
а учитељи и даље тумаче
поуке стихова –
својим ђацима.
Тек што их науче,
потекне нова револуција.
Појаве се другачији пјеснички гласови
и њихови тумачи.
Истински пјесници
не пишу ради поука –
они сликају живот
и пјевају о њему.

ЗДРАВИЦА СУНЦУ

Славимо сваки дан,
тај тренутак кад рађа се Сунце,
света Свјетлост,
свакидашњи Бог наш,
што свему удахну живот!

Славимо небо бескрајно,
непрегледна пространства,
сиња мора,
сав земаљски шар!

И слону, горостасном доброћуду,
царску почаст дајмо!

И гладне звијери,
у суровом ланцу исхране,
помен заслужују.

Птицама,
цвијећу и биљу љековитом,
поклонимо пажњу.

Поменимо и човјека,
кад љубав сије,
у чаробној природи;
кад кроти гњев
и питоми звијер у себи.

Славимо изворе и плодове,
и све што наш живот снује.

Славимо сваки тренутак Слободе!